

νὰ τῇ τὸν ἐξηγήσῃ. Εἶδον δὲ τότε καὶ ἐγὼ ὅτι ἡ κυρία De la Ware εἶχεν, οὐχὶ μίαν θυγατέρα, ἀλλὰ τρεῖς, ἕξ ὧν ἡ μικροτέρα, μόλις δωδεκαέτις, ἐπεδίδετο ἤδη καὶ εἰς τὴν ποίησιν, τόσον ἐπιτυχῶς, ὥστε ἐν τῶν ποιηματίων της εἶχεν ἤδη ἐκδοθῆ· εἰς Ἀγγλικὴν ἑφημερίδα. Διὰ τοῦτο, μετὰ τινας ἡμέρας, ἐπισκεφθεὶς πάλιν τὴν ἀξιόλογον ταύτην οἰκογένειαν ἐν Ἀθήναις, ὅπου εἶχε κατοικήσῃ προσωρινῶς, ἐζήτησα πάλιν τὸ λεύκωμά της, καὶ ἔγραψα ἐν αὐτῷ, οὐ μόνον ἑμμετρον Ἀγγλικὴν μετάφρασιν τοῦ πρώτου ἐκείνου Ἑλληνικοῦ στίχου, ἀλλὰ καὶ ἄλλους τινὰς Ἀγγλικούς στίχους, ἀφορῶντας καὶ τὰς ἄλλας θυγατέρας, ὧν ἠγνόουν τὴν ὑπαρξιν κατ' ἀρχάς. Καὶ ἦν μὲν παράτολμον ὑπ' ἐμοῦ ν' ἀπευθύνω εἰς Ἀγγλους στίχους μου Ἀγγλικούς, ὅτε δὲν ἐτόλμων ἀγγλιστὶ νὰ τοὺς προσομιλήσω· ἀλλὰ τοῦτο προήρχετο ἐκ τοῦ ὅτι, τῶν τέκνων μου παιδιόθεν πάντοτε ἀγγλιστὶ διαλεγομένων μετὰ τῆς μητρὸς των, ἐγὼ οὐδέποτε, οὐδὲ λέξιν ἐπρόφερον ἀγγλικήν, ἀλλὰ τοῖς ὠμίουν ἑλληνιστὶ πάντοτε, ἵνα μὴ μείνωσι καθυστεροῦντα εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς πατρίδος των.

Ἰσθμία.

Κατὰ τὸ φθινόπωρον ἡ σύζυγος τοῦ Οὐγγρου στρατηγοῦ Thürr, θυγάτηρ τοῦ ποτὲ παρ' ἡμῖν Ἀγγλου Πρέσβεως κ. Wise, ἑγγονος δὲ τοῦ Λουδοβίκου Ναπολέοντος, εὐηρεστήθη νὰ με προσκαλέσῃ, μετὰ τῆς φίλης αὐτῇ οἰκογενείας τοῦ Π. Παπαῶ-δηγοπούλου, εἰς τὴν μεγάλην καὶ ὡραίαν ἑπαυλιν, ἣν εἶχεν ἐν Ἰσθμίᾳ, διότι ὁ στρατηγὸς ἦν τότε ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς τομῆς τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου. Ἐδέχθην δὲ τὴν πρόσκλησιν προθυμώτατα, ἐν ἄλλοις καὶ καθ' ὅσον ἐγὼ ἤμην πρὸ ἐτῶν πολλῶν ὁ πρῶτος εἰς τὸν κ. Λεσσέψ προτείνας τὴν τομὴν τοῦ Ἰσθμοῦ. Ἡ οἰκία, ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου ἰδρυμένη, ἐστὶν εὐρύχωρος καὶ πολυτελής, ὁ περικείμενος εὐρύχωρος κῆπος ὅλος παράδεισος, περιέχων καὶ ἀφθονα ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων, ἐν οἷς καὶ στρουθοκαμήλους, καὶ εἰς τὰς ἡδονὰς

τῆς συναναστροφῆς προσέθετε τῆς οἰκοδεσποίνης ἡ ζωηρότης καὶ ἡ εὐφυΐα. Μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτῆς Κόμητος Σώλμς, υἱοῦ τῆς ἐκ Παρισίων γνωστῆς μοι ἀδελφῆς τῆς κυρίας Ῥατάτση, καὶ μετὰ τοῦ Γάλλου μηχανικοῦ κ. Maurin, περιῆλθον τὰ ἔργα τῆς τομῆς, τὴν οὐ πολὺ ἀπέχουσαν θέσιν τοῦ Ποσειδωνίου καὶ τοῦ ἀρχαίου τῶν Ἰσθμίων σταδίου, ὥς καὶ τὰ λείψανα τοῦ μεγάλου ἀμφιθεάτρου, τοῦ ὠρισμένου εἰς τὰς πολιτικὰς συνελεύσεις, καὶ ἐπεσκέφθην τὸ περίφημον Μουσεῖον τῶν ἀνορυττομένων ὀρυκτῶν. Τοσοῦτο δ' ἡσθάνθην ἐνδιαφέρον εἰς τὴν πρώτην ταύτην διήμερον ἐπίσκεψιν, ὥστε τὸ ἐπιὼν ἔαρ μετέβην αὐθις ἐπὶ ὅλην ἑβδομάδα παρὰ τῇ οἰκογενεῖα Παπαῶρηγοπούλου, εἰς ἣν εἶχε καταλίπη τὴν ἑπαυλιν ἡ κυρία Thürr, ἣτις εἶχεν ἀποδημήσῃ εἰς Γαλλίαν, τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς τομῆς μεταβιβασθείσης εἰς τὴν Ἑταιρείαν τοῦ κ. Συγγροῦ, ἧς γραμματεὺς προσελήφθη ἔπειτα καὶ ὁ υἱός μου Ἀλέξης. Ἐξεμεταλλεύθην δὲ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς μου τὴν εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν καταλειφθεῖσαν βιβλιοθήκην τῆς κυρίας Thürr, ἀναγνοὺς ἐν ἄλλοις καὶ συγγράμματα περὶ Ἰαπωνίας, ἐνδιαφέροντά με, ἔνεκα τῆς ἐκεῖ διαμενούσης θυγατρὸς μου Χαρικλείας.

Μετὰ δὲ τὴν ἐπιστροφὴν μου μοὶ ἐπεφυλάττετο μία τῶν μεγαλητέρων θλίψεων, ἃς ἡσθάνθην ἐπὶ τοῦ βίου μου, νέος θάνατος καταβαλὼν με οὐχ ἥττον τοῦ τῆς κυρίας Βαλτατζῆ. Ἀπὸ τινος χρόνου, ἴσως ἀπὸ τῆς αὐτοκτονίας τοῦ Χαλκοκονδύλη, ἡ τὸν νοῦν καὶ τὰς ἀρετὰς σπανία του σύζυγος Μαρία, πρωτότοκος θυγάτηρ τοῦ ἰσαδέλφου μου φίλου Σκαρλάτου τοῦ Βυζαντίου, ἔπασχεν ἐκ τινος ἐξογκώματος, μετ' ἀγγελικῆς καρτερίας καὶ ὑπομονῆς, χωρὶς ν' ἀδημονῇ ἢ οὐδὲν εἰς οὐδένα νὰ λέγῃ. Ἀλλὰ τέλος ἠναγκάσθη νὰ κατακλιθῇ, καὶ νὰ προσφύγῃ εἰς ἰατρούς, οἵτινες, πρὸς ἀπελπισίαν τῶν συγγενῶν καὶ φίλων τῆς, ἀπεφάνθησαν ὅτι πρέπει ν' ἀπέλθῃ εἰς Βιέννην, ἵνα ὑποστῇ ἐγχείρισιν, ἣν, παρηγοροῦντες, ἔλεγον εὐκόλον καὶ ἀκίνδυνον.

Τὴν προτεραίαν τῆς ἀναχωρήσεώς της ἡμεθα ἐν τῇ οἰκίᾳ της πολλοὶ φίλοι καὶ συγγενεῖς, ὅλοι περίλυποι καὶ τεταραγμένοι, ὅτε, κληθεὶς καὶ ὁ ἰατρὸς κ. Ἀρεταῖος, μετὰ τὴν ἀναγκαίαν ἔρευναν

ἀπεφήνατο ὅτι τὸ πάθημα ἦν ἄσημον, καὶ ἡ ἀναχώρησις περιττή. Ἡ χαρὰ τῶν παρεστώτων ἦν τόσον μεγάλη εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦτο, ὥστε ἐρρίποντο εἰς τὰς ἀγκάλας ἀλλήλων. Οὐχ' ἦττον ὅμως τὴν ἐπιούσαν ἡ ἀσθενὴς μειδιῶσα μᾶς ἀπεχαιρέτισε, στεῖρόν ποδὶ ἀνέβη εἰς τὴν ἅμαξαν καὶ ἀπῆλθεν. Ἐκ Τεργέστης δὲ τὴν συνώδευσεν ὁ ἀδελφός της Ἀλέξανδρος εἰς Βιέννην. Ὅτε δὲ φίλος ἱατρός Ἕλληνας, δούς αὐτῇ τὸν βραχίονα, τὴν ὠδήγει εἰς τὸ χειρουργικὸν δωμάτιον τοῦ διασήμου Bilrod, στραφεῖσα πρὸς τὸν ἐπόμενον ἀδελφόν της, καὶ μειδιῶσα, ὡς πάντοτε, τῷ εἶπεν «Ἡ Ἰφιγένεια ἀγομένη εἰς τὴν θυσίαν».

Ὁ Bilrod δ' ἔφριξεν ὅτε, μετὰ τὴν πρώτην τομήν, εἶδε τὸ πλῆθος τῶν καρκίνων, ὑφ' ὧν τὸ σῶμα της κατετρώγετο. Δύο δ' ἡμέρας μετὰ τὴν ἐγχείρισιν ἀπεβίωσεν ἡ σπανία καὶ ἀκμέα γυνή, εἰς Ἀθήνας ἀφῆκε πένθος γενικόν, ἕξ ὀρφανά, καὶ τὴν μητέρα της, καταβληθεῖσαν ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς της, καὶ ἀποθανοῦσαν καὶ ἐκείνην μετὰ δύο μῆνας, χωρὶς νὰ μάθῃ τὸ φρικτὸν δυστύχημα, ὃ ἦτο φυσικὸν ν' ἀποφέρῃ τὸν θάνατόν της.

Οἰκογενείας.

Ὁ υἱός μου Εὐγένιος περὶ τὰ μέσα τοῦ ἔτους προὔβιβάσθη εἰς ὑπολοχαγόν. Ἦλθε δ' ἕξ Ἀμερικῆς καὶ κατώκησε παρ' ἡμῖν ἐπὶ τινὰ χρόνον ἡ πενθερά του κυρία Hale, γυνὴ εὐάρεστος καὶ ἀκμαία, ἣτις ὅμως ἀγγλικά μόνον ὠμίλει, καὶ εἶτα, ἀναχωρήσασαν, τὴν συνώδευσεν ἡ νύμφη μου μέχρι Βιέννης, ὅθεν ἐπανῆλθεν ἔχουσα μεθ' ἑαυτῆς καὶ τὴν θυγατέρα μου Αἰμυλίαν, χωρισθεῖσαν τότε ἀπὸ τῆς ἐν Ῥωσσίᾳ ἀδελφῆς της Ἑλένης Πετρώφ.

Παρὰ τῷ πρέσβει δὲ τῆς Ῥωσσίας κ. Ὄνοῦ ἀπήντησα ἐσπέραν τινὰ Ῥῶσσον καθηγητὴν τῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ὁδησσοῦ, ὅστις μὲ ἠρώτησεν ἂν ἤμην ἀδελφός ἢ υἱὸς τοῦ **μεγάλου ποιητοῦ** (!). Τῷ ἀπήντησα δὲ ὅτι ὁ πατήρ μου ἦν ποιητής.

Μικρὸν μετὰ ταῦτα ἐπῆλθεν ὁ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ μου Εὐγενίου παρασκευασθεὶς ἀρῥαβὼν τῆς θυγατρὸς μου Αἰμυλίας μετὰ τοῦ